

gende, og Statskassen, der er velstaaende, men der er ingen, der borger os for, at ikke det modfatte er Tilfældet om 5 Aar eller maaſte forinden, og at Statskassen kan befinde sig under saadanne Vilkaar, at den ikke ser sig i Stand til at give en saadan Dotations til Kommunerne. Dernæst vil jeg tillige gøre gældende, at naar Loven indirekte, ad en Omvej, sigter paa at forandre Stattefordelingen inden for den enkelte Kommune mellem dens enkelte Statteydere, da er dette et Formaal, som efter min Mening bør søges gennemført ved en jærlig Lov om den kommunale Bestyrelse og navnlig da ved en Fiksering af de kommunale Hartkornskatter paa samme Maade, som de faktisk ere blevne fikserede over for Staten. Det, som for mig har været Hovedpunktet, var at bevare Gammelstatten urørt for Staten. Jeg ved meget vel, at det kan gøres gældende, at det, der skal overføres, er, trods Lovens Titel og Ord, ikke selve Statterne, men Udbyttet af dem, og jeg har derfor ved Endringsforslaget søgt at faa dette klart fremst, at det er Udbyttet af Statterne, som Staten overdrager til Kommunerne, og ikke selve Statterne, der vedblivende forblive hos Staten. Men det kan ikke undgaaes, at dette dog vil fremkalde den Forestilling hos mange, at Staten derved har overført $\frac{1}{3}$ af Gammelstatten til Kommunerne og derved gjort et Indgreb, som forekommer mig i allerhøjeste Grad betænkelig, og som let kan føre til videre gaaende Konsekvenser, som man fra den Side, der har bragt Lovforslaget frem, næppe vil være villig til at gaa med til. Den Indvending, som jeg forudser vil møde Lovforslaget, er den, at der er lagt Beslag paa en forskillig Kvotabel af Bygningsafgiften, henholdsvis for Kjøbenhavn, Købstæderne og Landdistrikterne, og man vil se, at dette er et udelukkende for at bevare det Forhold mellem Stattedotationerne til Kommunerne, som Regeringen har foreslaaet, og at det finansielle Resultat deraf efter mit Forslag paa det allernærmeste vil blive det samme som efter Regeringens Forslag. Jeg vilde tilføje denne Indvending større Vægt, dersom der var Tale om at overføre selve de paagældende Statter til Kommunerne. Det vilde da have større Betænkelighed at tage en vis Kvota over for nogle Kommuner og en anden over for andre; men naar Talen er om Overførelsen af Udbyttet deraf, altsaa af en vis bestemt Pengesum, saa spiller det en mindre Rolle, forudsat, at det Beløb, der tilfalder den enkelte Kommune, kan anses for at være det, som det bør være. Jeg er af den Mening, at dette ikke er Tilfældet, men jeg har bøjet mig for Regerings-

forslaget og accepteret dets Tal. For mig vilde der fremkomme et rigtigere og retfærdigere Forhold, naar man tog en større Del af Bygningsafgiften og henlagde den til Kjøbenhavn og Købstæderne, men jeg har accepteret Regeringens Forslag, for at man ikke skulde kunne sige, at mit Forslag paa et væsentligt Punkt forstyrrede Grundlaget. Jeg skal derfor ogsaa med Hensyn til den Udtalelse, der fremkom fra den sidste ærede Taler om det mindre heldige i at dele en vis Stat mellem Stat og Kommune, sige, at i dette Tilfælde har det mindre at sige, dels fordi det, som sagt, er Statteudbyttet, der deles, og dels, fordi vi staa over for en Stat, der allerede kan siges at være delt mellem Stat og Kommune, idet Bygningsafgiften er delt mellem Kommunen og Staten, om end i et noget modificeret Stikfælde, om end i et andet Tilfælde. For Kommunerne kan det jo være ganske ligegyldigt, fra hvilken Indkomstkilde Staten tager det Beløb, den giver dem, forudsat de faa det Beløb, det er foreslaaet i Lovforslaget. For Kommunerne spiller Indkomstkilden kun en Rolle, for saa vidt som den er Basis for Fordelingen mellem de enkelte Kommuner indbyrdes. Medens jeg altsaa har ment at maatte tiltræde Regeringens Forslag om Fordelingen mellem Kjøbenhavn, Købstæderne og Landdistrikterne, skønt jeg ikke finder, at den i sig selv er rigtig, har jeg derimod ment, at det vilde være rigtig at fravige Regeringsforslagets Grundlag for Fordelingen mellem de enkelte Kommuner. Jeg kan paa ingen Maade erkende, at man naar et rigtigt Resultat ved at fordele Beløbet mellem Kommunerne efter Hartkornet, men jeg tror, at man naar et langt rigtigere Resultat, naar man ved Siden deraf vælger en helt anden Basis af en helt anden Karakter, saa at man ikke blot tager Hensyn til Hartkornet, men ogsaa til Kommunernes større eller mindre Bebyggelse og større eller mindre Velstaaenhed, og dette opnaas ved at tage en Del af Formue- og Indkomstkatten som Basis og anvende den i Stedet for en Tredjedel af Gammelstatten, som det er foreslaaet i Regeringsforslaget. Det er ikke min Mening at paastaa, at der ad den Vej vil fremkomme en ganske principrigtig Fordeling mellem de enkelte Kommuner, men jeg har været bunden ved det Forslag, der forelaa, og som jeg ikke har ønsket at gaa længere bort fra end absolut nødvendigt. Jeg tror, det vil have en meget stor Betydning, at netop Indkomst- og Formuestatten fordeles mellem Stat og Kommune. Kun derved faar man Sikkerhed for, at Staten kommer nogenlunde ligelig frem i de forskellige Kommuner, idet disse da selv